

Oricât ai încerca să-l prezinți pe un om de cultură, așa cum se impune, distinsul poet, scriitor, jurnalist și epigramist Nicolae Dragoș, în literatura română, vei simți povara ce te copleșește, prin deosebita sa creație, în decursul a peste șazeci de ani de activitate neîntreruptă. S-a născut la 3 noiembrie 1938, în satul Cleșnești, comuna Glogova, din județul Gorj, unde urmează clasele primare, iar liceul la Turnu Severin.

În 1960, este absolvent al Facultății de Filologie a Universității din București și timp de doi ani, până în 1962. Va fi profesor de limba română, la Liceul Tudor Arghezi din Târgu Cărbunești și un neobosit redactor în presă. A scris poezie, proză, eseuri, fabule, epigrame și traduceri, cuprinse în peste 50 de volume. Ca urmare a deosebitei sale trude creatoare, este primit în 1966 - membru al UZPR, în 1978 membru al USR și în final membru al Uniunii Epigramaștilor din România. Multe din creațiile sale, au fost traduse și publicate în peste 10 țări din Europa, Asia, America Latină.

Meritoriu ele au fost apreciate elogios de nenumărate personalități române: Șerban Cioculescu,

Alexandru Piru, Nicolae Balotă, Florea Firan, Artur Silvestri, Laurențiu Ulici, Fănuș Neagu, Aureliu Goci, Ion Brad și încă mulți alții dar și din afara granițelor țării. Dar pentru că suntem la o rubrică de epigrame, iată câteva care aureolează creația sa, ca observator și creator, spicuite din ultima sa carte "Cuvintele din nou se ceartă între ele", Târgu Jiu, 2021.

Despre țară

Prin anii care-au fost și parcă
nu-s,
Visând o Românie liberă, le-am
spus:
"Când geme de cutremură
văzduhul,
Treziti-vă, să n-o-nconvoaie jugul!".

Oameni și oameni

Obligat să facă rău,
N-a-ncercat să facă bine,
Însă cum era om rău
L-a făcut destul de bine.

Ca frații

Micii corupți urăsc pe ai mari,
Cei mari, la fel, urăsc pe ai mici,
Dar legile-i fac buni amici
Când le încalcă solidari.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Discursurile șefilor

De alții scrise, cu text bun,
Când șefi i-ncep să le citească
Vezi clar că ei pot să vorbească
Fără-a-nțelege și ce spun.

Demnitarul învățat

Om ca el găsești mai rar
De ani mulți e demnitar
Și-are multă-nvățătură
Știe țara cum se fură.

Un recunoscător
Recunoaște c-a furat

Însă nu de la vecini
Nici măcar de la străini
Totdeauna, de la stat.

Încă un adevăr

Cum poate fi în viață de folos,
Oricine să-l cunoască se cuvine:
“Oriunde în lume banii n-au
miros.
Dar sună bine!”

Pe șleau

Adevărul spus pe șleau:
Unii au și alții n-au
Cei ce au, au că nu dau
Cei ce n-au că dau nu au.

Darul

N-a fost chemarea veche în zadar
Urmașii au răspuns cu glas
solemn
Și strămoșeștii limbi au dat în dar
O meritată limbă, dar de lemn.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Sfat de prieten

Multe să știi să spui când taci
Iar când vorbești, să știi ce să nu
spui...
O altă cale spre izbândă nu-i
Dacă visezi politică să faci.

Birocratul

N-ascunde cât de mult îi place
Să te încurce, să te amâne
Și să-ți șoptească, orice ai face
Cu glasul dulce: „Vino, mâine!”

Fiecare cu legea lui

Numai de sus se cade jos
După cum Newton clar spus
Dar e la noi un norocos
Cade mereu de jos în sus

Verdict

Numai un om cu sufl et mic
Își dă cuvântul pe nimic!
De-ți iei cuvântul înapoi
Nu mai ești om, ești un gunoi.

Exigențe pentru politicieni

Pe-al nostru plai,
Bun om politic poți să fi i
Și nici complexe să nu ai
Prea multă carte de nu știi.

Aleși isteti
Cumpărau voturi cu găleți
Mai ieri, mai mulți băieți isteti...
Azi, cumpără cu târnăcoape
Semn că sunt gata să ne-ngroape.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Prof.Univ.Dr. Gheorghe Țiclete